

Postanowienie z dnia 29 marca 1995 r.
III PO 4/95

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym odrzuca wniosek jeżeli nie dotyczy on rozstrzygnięcia sporu o właściwość między organami administracji państwowej a sądami.

Przewodniczący SSN: Adam Józefowicz, Sędziowie SN: Józef Iwulski, Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca), Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości: Tadeusz Szóstakowski, Przedstawiciel Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej: Edmund Guzel,

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym, na posiedzeniu niejawnym po rozpoznaniu sprawy z wniosku Stefana Z. o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego

p o s t a n o w i ł:

o d r z u c i ć wniosek

U z a s a d n i e n i e

W skierowanym do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego piśmie z dnia 22 lutego 1995 r. pan Stefan Z. zamieścił wniosek o skierowanie jego sprawy do rozpatrzenia przez Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym.

Z pisma tego w kontekście uzyskanych od Naczelnego Sądu Administracyjnego akt [...] wynika, że wnioskodawca ubiegał się bezskutecznie o przyznanie mu kolejowej renty inwalidzkiej.

Zwrócił się ze skargą do Naczelnego Sądu Administracyjnego na bezczynność Dyrektora Generalnego Polskich Kolei Państwowych w przedmiocie nie wydania decyzji. Skarga ta została przez Naczelną Sąd Administracyjny, postanowieniem z dnia 17 listopada 1994 r. [...] odrzucona ze wskazaniem niedopuszczalności skargi do sądu administracyjnego w sprawach dotyczących renty kolejowej. W uzasadnieniu tego postanowienia wskazano, że stosownie do art. 27 ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99 ze zm.) w sprawach rent i emerytur pracowników zatrudnionych na kolei orzekają kolejowe jednostki organizacyjne właściwe do spraw rent, a odwołania od ich decyzji rozpoznają sądy ubezpieczeń społecznych (art. 477⁸ k.p.c.).

Ponadto wnioskodawca przedstawił swoją sprawę Sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych. W odpowiedzi uzyskał - w piśmie Kancelarii Sejmu z dnia 12 sierpnia 1994 r. [...] - informację o trybie rozpatrywania roszczeń w sprawach rentowych przez właściwe organy, od których przysługuje odwołanie do sądu wojewódzkiego. Następnie wnioskodawca wystąpił z kolejną skargą do Naczelnego Sądu Administracyjnego uważając, że Komisje Sejmowe są w jego sprawie bezczynne, a po otrzymaniu wyjaśnienia, że Naczelną Sąd Administracyjny nie jest właściwy do rozpoznania skarg na działalność Komisji Sejmowych wystąpił z przedmiotowym wnio-

kiem, który - jego zdaniem - ma podstawę w art. 192 § 1 pkt 2 k.p.a. i sprowadza się do ustalenia przez Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym organu kompetentnego do rozpatrzenia skarg wnioskodawcy.

Rozpatrując przedstawiony wniosek na posiedzeniu niejawnym Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym zważyło, co następuje:

Kompetencyjną podstawę prawną dla działalności Kolegium Kompetencyjnego przy Sądzie Najwyższym zawierają przepisy działu V kodeksu postępowania administracyjnego (art. 190-195). Zgodnie z tymi przepisami do Kolegium Kompetencyjnego należy rozstrzyganie sporów o właściwość między organami administracji państwowej a sądami. Są dwie kategorie takich sporów. Po pierwsze, jeżeli zainteresowany organ administracji państwowej lub sąd uznają się równocześnie za właściwe do załatwienia sprawy (spór pozytywny) i po drugie - gdy w sprawie za niewłaściwy uznaje się zarówno organ administracji państwowej, jak i sąd (spór negatywny).

Żadna z tych kategorii sporów kompetencyjnych nie wchodzi w rachubę w świetle przedstawionych przez wnioskodawcę okoliczności faktycznych. Wnioskodawca nie twierdził bowiem ażeby sąd odmówił rozpoznania jego roszczeń dotyczących kolejowej renty inwalidzkiej, w zakresie swej właściwości, o której wnioskodawca był informowany - jak to wyżej wskazano - zarówno przez Naczelny Sąd Administracyjny, jak i Kancelarię Sejmu.

Jeżeli zatem w sprawie, którą przedstawił wnioskodawca nie zaistniał spór o właściwość między organem administracji państwowej a sądem, to przedstawiony wniosek nie podlega właściwości Kolegium Kompetencyjnego przy Sądzie Najwyższym i zostaje odrzucony bez merytorycznego rozpoznania i bez - w związku z tym - potrzeby przeprowadzania rozprawy. Taką procedurę odrzucenia wniosku wobec niedopuszczalności merytorycznego rozpoznania przez Kolegium Kompetencyjne sprawy nie należącej do jego właściwości zastosowano na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 i § 3 kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 195 k.p.a.

=====